

at Præsterne ere eller burde være deres Overordnede, deres Biskopper, underordnede, saa skulde jeg med Glæde have stemt for et saadant Forbehold. For et Forbehold som det, der nu staaer, kan jeg derimod ikke stemme, og jeg er ikke engang fuldkommen enig med mig selv om, om ikke dette Forbehold vil tvinge mig til at stemme imod hele Loven — medens jeg med et Forbehold som det, den ærede Minister omtalte, vilde have fundet det fuldstændig i sin Orden at stemme for Loven.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Man pleier at kjende Forskjel mellem officielle Meddelelser og fortlørlige Underretninger. Det er ofte Tilfældet, at der fra Regjeringens Side vises Udvalget den Tillid, at gjøre det fortlørlige Meddelelser, og uagtet det Ordsprog, som blev anført af den ærede sidste Taler, har jeg dog ingensinde erfaret, at en saadan udiøst Tillid er bleven skuffet; jeg haaber heller ikke, at noget Saadant som det, der her er steet, vil gjentage sig. Det Medlem af Udvalget, der har gjort det ærede Medlem disse Meddelelser, uden at tilføje Underretning om den Maade, hvorpaa han selv er kommen i Besiddelse af dem, har efter min Mening gjort sig skyldigt i en stor Uagtsomhed.

Tsherning: Det, hvorfor jeg begjærede Ordet, er nu for en Deel oplyst af den ærede Minister. — Man paakalste, at jeg havde skrevet bedømt en Erklæring fra en Biskop for to Aar siden, men det var ingen Erklæring; jeg havde faaet i nogen Fortrolighed. Der er jo, efter den ærede Ministers Mening, ikke Spørgsmaal om, at vi ikke skulde kunne bedømme offentlig meddeelte Erklæringer, fordi de komme fra en Biskop, men kun, at vi ikke skulde misbruge de Meddelelser, der ere gjorte os i Fortrolighed, ved at give dem en Offentlighed, som de ikke passe til. I det jeg har Ordet, skal jeg talke den ærede Minister for den positive Erklæring, han gav, at Overmyndigheden i Kirken ikke behøver denne Lov for at haandhave sit Herredømme over Præsterne og holde enhver Præst til at yde Tjeneste i hans Menighed og ikke blande sig i Tjenesten ved andre Sognekirker,

naar han ikke har Tid tilovers. Der steer let bethdelige Misbrug i denne Henseende, idet Præsterne kjøre omkring for at betjene de Helige i disses specielle Menigheder og forsømme Tjenesten i Hjemmet, saa at der omtales allerede Exempler paa Præster, der maae paakalbes 3 à 4 Uger isorveien for at holde Altergang, fordi de ikke ere tilstede; men det er en daarlig Art Hellighed, at forsømme den Gjerning, for hvilken de ere betalte.

Jeg opfatter dette Spørgsmaal — det maa jeg bede vel lagt Mærke til, og jeg haaber, der er flere, der dele min Mening — aldeles ikke som nogen kirkelig Sag; det er en Sag, der angaaer Kirkebygningens Brug, men ikke nogen som helst kirkelig Sag; det er en heel verdslig Sag. Vi have en Kirke, for hvilken Kongen er det rette Overhoved og hvori vi have Sognepræster, som ere Statens Embedsmænd, lønede af Statskassen igjennem Noget, vi kalde Tjende; det maae vi under enhver Omstændighed holde fast ved. De holdes til deres Tjeneste ved deres Overøvrighed indenfor Grændsen af det Sogn, for hvis Betjening de ere betalte, og hvorvidt de i deres fritid kunne sætte sig i kirkelig Berøring med Personer udenfor deres Sogn, det maa være deres og deres Overøvrigheds Sag. Alt, hvad vi her gjøre, har aldeles Intet med den præstelige Virksomhed at bestille; vi have kun at bestemme, at hvor en saadan Virksomhed fra en gejstlig ordineret Mands Side, som her er omhandlet, kan indtræde, der kan han paa den og den Maade komme til at benytte Kirkebygningen, men at han kun kan komme til at benytte den til Sognebeboernes Tjeneste, og det ligger igjen deri, at Kirkebygningen holdes kun vedlige for Sognebeboerne og ikke for enhver Tilreisende, som har lyst til at benytte den; det er den Begrænsning, der maa være tilstede for Brugen af Kirkebygningen. Paa denne Maade opfatter jeg for mit Vedkommende denne Lov, og naar den kirkelige Øvrighed, Statens Øvrighed, ikke kan have Noget imod den, som jeg heller ikke troer, der er nogen særlig Anledning til, saa seer jeg ikke, hvorfor vi ikke skulde kunne stemme derfor; men jeg holder fast ved, at vi her ikke afgjøre Noget som helst, der har med de virkelig kirkelige